

DOGODKI

CELJE: DELOVNI ZAČETEK

Na začetku meseca so se odprla šolska vrata tudi na celjski gimnazij. Sola je letos sprejela veliko novih dijakov, saj so jih morali razporediti v kar devet prvih razredov.

S svojim delom je takoj pričelo tudi predsedstvo mladinske organizacije in dijaške skupnosti. Dijaki so že na prvem sestanku sprejeli delovni načrt za tekoče šolsko obdobje. Z. P.

VELENJE: ZAČETEK KS

V velenjski občini so zadnje nedelje že začeli z razgovori po krajevnih skupnostih o ustavnih spremembah in načrtu razvoja občine do leta 1980. Tako so imeli prve razgovore v krajevnih skupnostih v Belih vodah, Cirkovcah, Paki pri Velenju in Ravnah. 14. septembra bodo razgovori v Lokovici Pesje, Saleku in Sentilju. 15. septembra v Družmirje — Gaberke in Sicalah, 16. septembra v Gorenju in Podkraj — Kavče, 21. septembra v Smartnem ob Paki in 23. septembra v Plešivcu Sorno — Florijan, Topolšici in Zavodnjah. Točen datum za razgovor še ni določen v Soštanju, v Velenju pa bodo tri javne razprave.

Odgovorni za organizacijo in sklic občanov so: Milan Valenčak, Drago Tratnik, Vlado Videmšek, Stane Krevselj, Martin Primožič, Ciril Grebenšek ml., Jurij Pogorelnik, Ivan Feče, Ivan Stropnik, Stane Ravljen, Vlado Zakošek, Jože Veber, Ljuban Naraks in Avgust Vohar.

Po novi ustavi naj bi skupščina občine Velenje imela dva zbora, in to enotni zbor združenega dela, ki bi imel 41 delegatov, in zbor krajevnih skupnosti, ki bi imel 28 delegatov. Slednje bi določili po posebnem ključu. Tista krajevna skupnost, ki ima do 1000 prebivalcev, da enega delegata (enašt KS), do tri tisoč dva (Pesje, Smartno, Družmirje — Gaberke, Pesje — Podgorje, Ravne in Topolšice) in nad tri tisoč tri (Soštanj in Velenje). V enotnem zboru združenega dela pa bo 35 delegatov iz temeljnih organizacij združenega dela v gospodarstvu in šest iz interesnih skupnosti, skupaj torej 41. T. VRABL

SLOV. KONJICE: POZORNOST MLADINI

Na razširjeni seji občinskega komiteja ZK v Slovenskih Konjicah se je predvsem zavzela za pravilen potek javne razprave o ustavi na terenu in za to delo zadolžila sekretarje osnovnih organizacij. Govorili so tudi o delegatskem sistemu.

Občinski komitej ZK je na četrtkovi seji ocenil tudi trenutno gospodarsko stanje v občini, izhajajoč iz sklepa pred tremi meseci in jo ocenil za ugodno.

Ker se v občini bore za trezno stanovanjsko politiko, pri tem pa vso pozornost polagajo na graditev delavskih stanovanj, so na razširjeni seji sprejeli sklep, da bodo od zdaj naprej plačevali v stanovanjski fond 7 odstotkov od OD in ne več 5 odstotkov kot je bilo do zdaj. Formirala se bo tudi stanovanjska skupnost, ki bo imela profesionalca, da bo urejal te stvari.

Na razširjeni seji občinskega komiteja v Slovenskih Konjicah so sprejeli nekaj konkretnih zahtev, ki zadevajo predvsem mladino. Ker slednja nima ustreznega prostora, da bi se shajala, je prepučena sama sebi. Zato so konjiški komunisti mnenja, da je zadnji čas, da se mladini posveti večja pozornost. Iz tega je sledil tudi sklep, da se na hitro preuredijo prostori, kjer se bo mladina lahko zbirala.

V konjiški občini teko tudi konkretne priprave za sprejem novih članov v ZK. Z. S.

ŠOŠTANJ: PRVAKI 1973

V nedeljo, 9. septembra je bilo v Soštanju na stadionu Široko pod pokroviteljstvom Tovarne usnja Soštanj republiško gasilsko tekmovanje usnjarske industrije. Tekmovanja so se udeležile ekipe iz industrije usnja Vrhnika, Smartna pri Litiji, Kamnika (ki je poslalo tudi žensko desetino), Slovenj Gradca in Soštanja, ki je nastopilo v dvema desetinama.

Prvo mesto je zasedla ekipa Soštanj, drugo Smartno in tretje II. desetina Tovarne usnja Soštanj. V imenu pokrovitelja je zmagovalcem izročil priznanja pomočnik direktorja Janez Peško in v imenu domačega gasilskega društva Slavko Dragar.

V. KOJC

CELJE: O PRIPRAVAH NA KONFERENCO

Danes ob 12. uri se bodo sestali člani občinskega komiteja Zveze komunistov v Celju. Na seji bodo spregovorili o pripravah na volilne konference osnovnih organizacij ZK in o nekaterih aktualnih nalogah.

SLOV. KONJICE: KRI ZA LJUDI

Člani odbora za krvodajalstvo pri občinskem odboru Rdečega križa so z delom zelo zadovoljni. Vse dosedanje akcije so pokazale, da je veliko humanosti v ljudeh, enak odziv pa pričakujejo tudi v tistih krajih, kjer krvodajalstva letos še ni bilo.

V oktobru mesecu bosta dve krvodajalski akciji v občini. V Slovenskih Konjicah bo v ponedeljek in torek, 8. in 9. oktobra, v Zrečah pa 13. oktobra. Organizatorji so se ozirali na predloge Kovaške industrije, ki je želela, da bi bila akcija na soboto, ko bo podjetje lahko zagotovilo res polno udeležbo. V. L.

Tovarna izolacijskega materiala Laško

o b j a v l j a naslednja prosta učna mesta:

- 2 vajenca ključavničarske stroke
- 3 vajence železostругarske stroke
- 1 vajenca rezkarja

Interesenti naj se javijo na Tovarno izolacijskega materiala Laško.

Sklenitev učnega razmerja ter nastop dela mogoče tako.

Pred nami je sedel svetlolasi možki, katerega poteze so izdajale, da ima opraviti z razumom. Samozavestno se je vsedel na ponujeni stol in še bolj samozavestno je povedal svoje generalije.

Je domišljav ali toliko ponosen nad zmago, ki jo je dobojeval sam s sabo? Je v njem res toliko pristne samozavesti ali pa je le krinka za nas vse, ki smo ga poslušali?

«Edinček sem (tako je začel pripovedovati) in zrased sem v pravega razvajenca. Najbrž me boste vi težko razumeli, a jaz sem ostalina svoje rodovine, ki je nekaj dala na svoje ime. Bil sem sin bogatih staršev in njihovo vse. Ko so po vojni izgubili imetje, sem jim ostal samo jaz. Vzgjajali so me različno od drugih otrok. S sosedovimi fanti se nisem smel družiti in... če pomislim na svojo otroštvo, kljub materini skrbi slike niso najbolj svetle. To moje otroštvo, ta bojazen staršev, mi je vedno nakopala same sitnosti. Ko sem se znašel v šoli so se iz mene norčevali in tudi kasneje na univerzi sem trpkó ugotovil, da svet ni zavil v povoje, da trdo vrača vsak udarec, da je borba...»

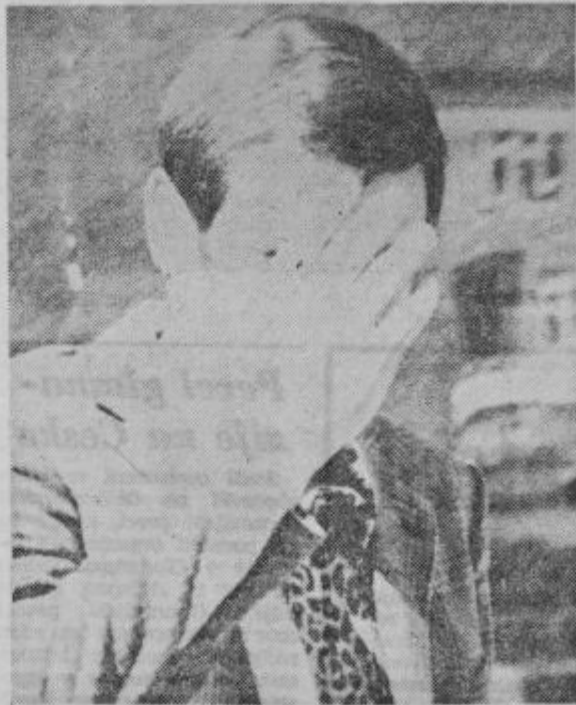
Jaz na ta svet nisem bil pripravljen...»

Štridesetletni inženir kemije je umolknil. Najprej se je nasmehnil, najbrž se je spomnil na tete, ki so ga spremljale v šolo, da se ne bi umazal obleke ali da ga kdo od sošolcev ne bi pretepel. Čelo se mu je zmračilo, ko se je spomnil na dogodek v gimnaziji, ko so ga hoteli v bližnjem potoku potopiti, a on ni znal plavati, ker je bilo plavanje nevarno, da ga ne bi prijel krč...

Slike mladosti so izgubile in verjetno zaradi spomina so potne kaplje prekrile inteligentno čelo.

«Doma smo imeli veliko knjižnico, pa sem se zapiral vanjo in namesto pravega, resničnega sveta, sem spoznaval onega iz knjig. Moj prvi korak na univerzo, joj, kakšen sem bil! Nasmehem se podobi, ki mi je ostala pred očmi. Vidim fanta, ki je prišel nabirat učenost in mislil, da bo najmanj iznašel nov element. Pa je bilo vse tako drugačno. Odločil sem se za študij kemije in moji kolegi so prihajali na študij od delovnih akcij, zagoreli, trmasti, resnični. Med njimi pa jaz, bledoličen, zavil v oddeje skrbi in ljubezni svoje rodovine. Nujno je bilo, da je med nami nastal prepad. Danes vem, gledali so me kot fosila iz preteklosti, jaz pa nje iz viška kot na proletariatu. Se vam čudno zdi, da se toliko časa zadržujem pri mladosti? Mislim in povem vam, da so tu korenine mojega pijančevanja, ki se je pričelo na univerzi. Zašel sem v klapo, ki je bila zdrava in sem bil jaz v njej vedno le tarča posmeha. A vs-trajal sem v njej, ker sem imel prvič okoli sebe zdrave fante. Klapa je bila, kateri ne, ki je mlad in zdrav? Ponočevali smo, zanemarjali študij, a potem, ko smo se vsedli, vse prinesli noter. Jaz sem se tista leta čudovito počutil. Levil sem se, preprosto sem odvijal povoje preteklosti in misel na starše, ki so me v nje ovijali, mi je bila odveč.

MISTERIJ UMA

BILA JE
ČRVIVA
MISEL

Povedali vam bomo zadnjo »alkoholno« zgodbo. V bolnici, v Vojniku jo je pripovedoval 40-letni intelektualec. Na zdravljenje je prišel iz Velenja, kjer je v velikem podjetju zavzemal vidno mesto, dokler ni plaz uma začel drseti navzdol...

V Vojniku je bil na zdravljenju dva meseca. Svojo zgodbo je že povedal sotovarišem v sobi, potem pa je bilo na vrsti pripovedovanje v klubu. Bodo tovariši njegovo zgodbo sprejeli ali ne? To je bilo odvisno od iskrenosti pripovedovanja in zavzetosti za bodočnost.

Da ali ne?

Že takrat sem pil vsak dan. Pijača mi je prešla v navado, temeljito pa sem se napil v družbi vsak mesec za nekaj dni skupaj. No, kljub temu sem šolanje dokončal in

pred mano je bila bodočnost...

Spet so se vmešali domači, češ, naj si službo najdem v bližini domačega kraja, pa jih nisem ubogal. Oglasil sem se

na razpis in v razvijajočem mestu našel svojo službo. Sprejeli so me lepo, dobil sem odgovorno mesto in leta službe so tekla... Medtem sem se oženil (mojim staršem poroka ni bila po volji, ker je bila žena preprosto dekle, moderna žena, ki se je tudi zaposlila), imam dva otroka, lepo stanovanje in starše.

Kadar so prihajali na obisk, so se spotikali v naše življenje in jaz sem bil tisti streljavec, na katerega so udarjale vse strele. Mamine in ženi-ne. To vmešavanje mi je šlo na živce, premalo sem bil odločen, da bi napravil red. Vedno bolj sem segal po pijači, delo v službi ni napredovalo, nič več nisem izpolnjeval sprejetih obveznosti, postal sem grob, da sem pil, sem skrival. Skrival sem se vrsto let, le včasih sem s prijatelji v družbi polupal.

Zjutraj me je v pisarni čakalo delo od prejšnjega dne in ker mu nisem bil več kos, sem stekel na dopoldanski kozareček konjaka. Opoldne se mi je delo še bolj nagradilo, pa sem zvrnil še enega, popoldne sem počival (smrčal na kavču), zvečer so prišle na vrsto zoprne družinske zadeve in spet sem segel po konjaku. Vina skoraj nisem pil, uteha je bila le konjak. Mnogoobetajoči inženir je nazadoval in tudi zdravje me je že začelo ščipati. Bolelo me je srce, otekale so noge in velikokrat, proti koncu pa sploh, sem zaspal le v popolni pijanosti.

Skrival sem svojo pijanost, svoje slabištvó pred ženo, otrokoma, materjo, tetami, sam pred sabo se nisem mogel skriti. Prijatelj, ki me je prišel obiskat in se je zdravil tudi sam, me je spregledal in mi nasvetoval zdravljenje. Zavrnil sem ga, češ, se spominjamš koliko smo včasih spili, zdaj pa je to le malenkost v primerjavi z nekdanjo količino. Zavrnil me je in našel pot do mojega osebnega zdravnika, ki mu je potrdil, da veliko mojih telesnih težav izvira od zaužitega alkohola. Tudi on ni vedel, da redno pijem. Pa me je poklical na razgovor in mi svetoval zdravljenje. Nisem se dal pregovoriti in še vedno sem imel svoj prav. Pa sem prvič prišel v službo pijan tako, da se nisem več zavedal, kaj delam in poklicali so zdravnika. On pa je izkoristil mojo nemoč in me poslal na zdravljenje, zdraviti bolezen, ki ji je ime alkoholizem.

Inženir se je vidno od-dahnil, ko je prišel v pretežko, da bi razgrnil zgodbo do konca. Je kaj izpustil, kar bi bilo pretežko, da bi razgrnil pred nas? Morda kaj intimnega, kar se ne pripoveduje, a je velikokrat tudi skriti vzrok za nemoč, ki preti vsakemu človeku?

V dvomesečnem zdravljenju je bil že dvakrat doma in med potjo, niti doma, ga rumena kapljica ni zvalila v svoje naročje.

Sotovariši so spoznali, da je bilo pripovedovanje iskreno, še bolj pa jo je potrjevala dana obljuba moža, ki je pil dvajset let. To ni bilo le golo zagotovilo, to je bila beseda človeka, ki ima v svoji sredini veljavo, zato bi bilo toliko težje prelomiti besedo, ki jo je dal sotovarišem.

ZDENKA STOPAR